

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Hieronis Et Sociorum eius: qui Melitinæ decertârunt: Ex eo quod est apud Metaphrasten. Paßi videntur circà annum Domini 285. quo tempore Lysia[m], Prouincia[m] circuisse patet Tom. 2. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

MARTYRIVM SS. HIERONIS ET

Vide & Not.

Sociorum eius; qui Melitina decertarunt: Ex eo quod est apud Metaphrasten. Passi videntur circa annum Domini 285. quo tempore Lysia, Rom. Prouincia circa esse patet Tom 2. Annal. C. Bar.

*C. Baron in Martyr.**Rom.**Tom 2.**Annal.**C. Bar.*

PRAECLARVS Hieron è secunda Cappadocum prouincia vrbe Tyana oriündus, 7. Noueb. *Patria & Seratonicem nomine. Is cum esset admirando corporis robore praeditus, & Lysias ab Imperatoribus in Cappadociam ad puniendum Christianos & conscribendum militem missus, multa de Hieronis fortitudine, & animi magnitudine audiret, nullum non mouit lapidem, ut eum, Christiana tunc pietate imbutum, ad sua signa alliceret. Itaque missa protinus, a Lysia militum manu inuenerunt hominem in agro rusticano habitu, praediolum suum colentem. Ille vero conspecta militum frequentia, eum rem suspectam haberet, nolletque impijs & sceleratis hominibus in foedere militiae sociari, arrepta securi excussoque manubrio, eodem illos aggrediens, omnes secedere iussit; verum recusantes, vehementi in eos impetu facto percutiens a dextris & a sinistris tandem in effusam fugam conuertit. Inde vero cum secundo inuaderetur multitudiue oppressus cum decem & octo socijs speluncam quandam subijt: qua fuit illico a Praefidis militibus, ne fuga elaberetur, vndique circumdata. Nemo tamen aduersario in speluncam intrare praesumpsit, sed consilio inter se concordantes, de victoriae ratione disceptabant.*

*parens eius.**a Diocletiano & Maximiano.**Non vult militare cum impijs.*

*Quiriacus
frater eius.*

bant. Aderat inter eos Quiriacus Hieronis frater, qui tumultuantes leni oratione compescens facile se fratrem blanda persuasione protacturum promissit. Itaque ingressus spelicam fratrem unà secum prodeuntem, militibus tunc pacatis & consentientibus ad matrem perducit. Mater, cognita causa, cum haud dubiam filio mortem imminere prospiceret, lachrymis infusa, instantem orbitatem suam deplorare, & filij mortem magno eiulatu, prosequi. Quam ille blandè consolans in pace dimisit; & cum Victore cognato fratribusque duobus Antonio & Matroniano alacriter Melitinen ad Præsidentem contendit.

*Alacriter
pergit ad
martyrium.*

Porro in ipso itinere fuit caelesti visione ad certamen pro Christi nomine & gloria constanter subeundū mirificè confortatus. Veruntamen cum senectam matris animo reuolueret, contristabatur animo, totusque lachrymis infusus parentis orbitatem ingemiscebat. Sed cum rursus futuræ gloriæ & præclari certaminis recordaretur, afflictum animum suum hoc modo solabatur: Ecquid mihi preciosius anima mea? quid verò gloriosius, quidue vilius, quam pro Christo quibusvis eam periculis atque supplicijs exponere? Age igitur o anima mea; Sufficiat, quod haecenus mundi vanitatibus dedita, tempus parum fructuosè collocasti: deceterò respice ad Agonothetam tuum Christum Iesum, qui te diris supplicijs & morte acerbissima, à mortis sempiternæ imperio liberavit. Nec est quod inani matris solitudine conficteris: ipse enim Christus Dominus cuius causa ad mortem propero, curam utique

*Seipsum e-
gregie sola-
bat.*

Psalm. 67.

matris

matris suscipiet maiorem, qui pater orphanorum & Iudex viduarum dici voluit.

Inter hæc aliaque, quæ pio corde secum voluebar, venit Melitinem; vbi protinus cum alijs numero triginta & vno in custodiã datus fuit: quos vir diuinus luculentis verbis ad constantiam egregiè roborauit. Præses autem cognita eorum virtute, animique promptitudine pro Christo decertandi; cunctos curauit suo tribunali sistendos. Et conuersus ad Hieronem;

Tunè, inquit, es ille, qui dexteram tanta ferocia in missos ad te milites meos exercuisti? His dictis ait satellitibus: Manum eius, quæ ferocimenti paruit, ab ipso cubito amputate. Fuit dicto citius crudeli & impiæ sententiæ factû satis: & eodem Præsidis iussu in reliquos martyres crudis bouum neruis acriter sæuitû. Quod dum fieret, & vincti rursus in carcerem reciperentur, Victor, quem sancti cognatum prius diximus, atrocitate suppliciorum turpissimè victus & plagis emollitus, clam accersito Cõmentariensi misericordiam, impiam illam profectò & execrabilem, supplex postulauit: datoque, pro libertate, (si tamen libertas illa dicenda est) prædiolo, quod Coramis possidebat, noctu fuga sibi salutem, imò sempiternû animæ interitum quæsuit miser.

Die autem illucescente, vt rem cognouit Hieron, intolerabili dolore affectus, acerbis coepit cognati interitum deslere lachrymis; ac tandem plus satis lamentatus, vocatis ad se cognatis Antonio & Matroniano, vltimam cõdidit voluntatem; matri & sorori Theotimæ certas assignans possessiones: manum verò abscis-

Mittitur in carcerem.

Amputatur dextera Hieronis.

Victor cognatus eius deficit à Christo.

Facit testamentum Hieron.

*Decollatur
post varios
cruciatu cū
suis socijs.*

*Vide Tom.
8 Annal C.
Baron. &
Not. ad Mar.
tyr. Rom.
7. Nouem.
Patria &
parens eim.*

*1. Reg. 2.
Fit mona-
shum.*

abscissam Rusticio, qui Ancyræ rem publicam administrabat, testamento relinquens. Inde quatuor post diebus cum cæteris Christi vinctis ad tribunal euocatus, post flagra & atroces virgarum cruciatus capite plexi immarcescibilem æternæ vitæ coronam adepti sunt.

VITA S. VVILLIBRORDI EPISCO

*pi Traiectensis: Ex ea quæ est per Albinum Flac-
cum Alcuinum Caroli Magni præceptorem. Est
ordinatus antistes anno Domini 696. à Sergio
Pontifice maximo.*

FVIT in Britannia insula, prouincia Nordanhumbrana, quidam pater familias genere Saxo VVilgis nomine; qui ducta in matrimonium fæmina pudicitæ moribus ornatissima, suscepit ex ea, non sine diuinæ electionis præfagio, filium: cui mater in regenerationis lauacro nomen VVillibrordi imposuisse fertur. Is vbi puer adhuc Ripensis ecclesiæ fratribus, moribus & literarum disciplinis imbuendus esset traditus, breui tantos in omni virtutum genere fecit processus, ut cunctis alter Samuel videretur. Cumque fragilior ætas sanctioribus egregiè instructa disciplinis perfectam boni maliq̃ue cognitionem haberet, ilicò se monasticæ subdidit exercitationi in qua nulli alacritate minor, nulli humanitatis officio & studio lectionis secunda visa est. Quotidiè optimæ indolis puer magna virtutum capiebat incrementa, tacitusque diuinarum pariter & humanarum rerum scientia pectus locupletabat; qua postmodum & alijs ad salutem prodesset.

Itaque